

Geen Henk of Piet, maar Mohammed

De veertig mannen die eerder in de Laarkerk in Zuidlaren werden opgevangen, zitten nu in hotel het Wapen van Vries. Hoteliers Herma en Gerard genieten ervan; werken met gasten is voor hen het mooiste wat er is. "Of ze nu Henk of Piet heten of Mohammed."

Bij de start waren sommige omwonenden boos dat ze maar kort tevoren waren geïnformeerd. Herma hoopt dat diegenen beseffen dat de nood aan de man was. Nog meer hoopt ze dat de mensen die boos of verontrust waren eens een praatje maken met de mannen.

"Dan merk je vanzelf dat ze net als jij en ik en ieder ander zijn." In dat verband kwam het verschrikkelijk slecht uit dat het COA onlangs ineens twee Algerijnen in het hotel plaatste die zich vervelend gedroegen. Er is voor gezorgd dat de twee nog diezelfde dag naar Ter Apel werden gebracht.

INLIA sloot een contract met het hotel om er voor een langere periode een grotere groep mensen op te kunnen vangen. De crisisopvang op verzoek van het Rijk vindt veelal in kerken plaats, maar het is ingewikkeld om daar maandenlang een grotere groep op te vangen.

Over de kop, in de berm

Net als in de kerken geven vrijwilligers hier lessen Nederlands en andere activiteiten. Gasten kunnen dagelijks naar de sportschool van het dorp en er zijn fietsen. "Er is er al eentje over de kop geslagen", vertelt Gerard, "Lag in de berm, ambulance erbij. Wij bezorgd - ook over hoe dat moest met de ziektekosten! Het liep los."

Je maakt wat mee als hotelier. Hebben ze een jongen geholpen een ov-kaart aan te schaffen, heeft 'ie niet begrepen dat hij ook moest inchecken. Worden ze gebeld door een conducteur "Ik heb hier een zwartrijder, hij heeft uw telefoonnummer bij zich". Zij uitleggen. Het kwam goed; geen boete.

Voor de dood weggesleept

Acht nationaliteiten zitten er. In de loop van de weken is het echt een vriendengroep gebleken. Toen er eind oktober een nieuwe gast kwam, verwelkomde de hele club hem samen. "Die jongen hebben we voor de dood weggesleept", vertelt Herma, "Hij had zeven maanden gelopen. Zijn voeten waren blauw, helemaal ontstoken. Hij moet zóveel pijn hebben gehad. Een ingeschakelde verpleegkundige zei later: dit was kantje boord. Maar hij is er bovenop."

Dankbaar werk, dat merk je. In het restaurant hangt een groepsfoto, van alle gasten samen, vóór het hotel. Hij hangt op een ereplekje.